

ефективністю товарних та фінансових ринків. Це значно стримує конкуренцію і перешкоджає розвитку підприємництва в країні.

5. Помітними конкурентними перевагами України на сьогодні є високий загальноосвітній рівень населення, гнучкий та ефективний ринок праці, великий обсяг внутрішнього та зовнішнього ринку, а також наявність сприятливих передумов для інноваційного розвитку.

Список використаних джерел

1. The Global Competitiveness Report 2013–2014. World Economic Forum within the framework of the Centre for Global Competitiveness and Performance, January 2014.

2. «Європейська правда» : Україна піднялася на 76-те місце в світовому рейтингу конкурентоспроможності [сайт] : укр.. версія. / медіа-холдинг "Європейська правда". — Електрон. текст. і граф. дані. — К. : Європейська правда, 2000—. — Режим доступу : <http://www.euointegration.com.ua/news/2014/09/3/7025625/> (дата звернення 20.11.2014). — Назва з екрана.

3. Ільїн, В.Ю. Глобалізація та її вплив на конкурентоздатність підприємств аграрного сектору економіки України [Текст] : монографія / В.Ю. Ільїн. – Луганськ : Вид-во «Ноулідж», 2014. – 436 с.

УДК 336.143.01

Лінтур Інна
к.е.н., доцент
Мукачівський державний університет
м. Мукачево

ДО ПИТАННЯ ПОКРАЩЕННЯ БЮДЖЕТНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В ПРОЦЕСІ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ УКРАЇНИ

Анотація

Стаття присвячена ролі бюджетного менеджменту в системі управління економікою держави. Виокремлено проблемні моменти в функціонуванні бюджетної системи. Запропоновано напрямки вдосконалення та реформування бюджетного менеджменту в процесі управління економікою України в кризових умовах господарювання.

Ключові слова: бюджет, бюджетний менеджмент, управління бюджетним процесом, реформування.

Сьогодні головним інструментом стратегічного розвитку держави є ефективний бюджетний процес як основна складова частина державного бюджету.

Бюджет держави повинен сприяти розв'язанню таких основних завдань, як

зростання соціальних виплат, збільшення інвестицій, зниження податків, розвиток села, розбудова доріг, охорона здоров'я, підтримка освіти та зміцнення самоврядування.

Фінансова сторона діяльності є однією з найхарактерніших рис економічного життя країн з розвинутою ринковою економікою. Тому актуальними є питання визначення ролі бюджетного менеджменту в умовах переходу до ринку, через необхідність усунення проблем в управлінні економікою держави.

Про актуальність теми свідчить те, що над проблематикою бюджетного процесу працювали і плідно працюють багато економістів і науковців. Фінансова система перебуває у центрі уваги вітчизняних і зарубіжних економістів, про що свідчать безліч зарубіжних праць, виданих останніми роками. Водночас, незважаючи на численні наукові розробки, проблема управління бюджетним процесом не дістала системного розв'язання, а тому й надалі залишається актуальною і є предметом нашого дослідження. Необхідно, вивчаючи різні літературні джерела, визначити, які існують перспективні напрями та тенденції в удосконаленні бюджетного процесу.

Метою дослідження є з'ясування ролі, виявлення проблем та обґрунтування необхідності механізму вдосконалення бюджетного менеджменту в процесі управління економікою України в кризових умовах господарювання.

В умовах кризової економіки зростає роль державних фінансів у забезпеченні безперервного функціонування фінансової системи. Фінансова система країни при поступовому зростанні економіки удосконалюється. Це стосується насамперед державних фінансів, так як ефективність фінансової системи та фіскальної політики значною мірою залежить від пріоритетів державного бюджету.

Основні проблеми у бюджетній системі, що потребують комплексного підходу щодо їх вирішення та проведення відповідних системних змін, полягають у наступному:

- достатньо висока ступінь централізації бюджетних ресурсів, що перешкоджає проведенню політики децентралізації суспільних фінансів (за даними МФУ частка місцевих бюджетів у зведеному бюджеті України становить близько 21%);
- орієнтація бюджетних видатків переважно на споживання, а не на розвиток (видатки розвитку визначені на рівні 15% усіх видатків бюджету);
- низький абсолютний і відносний рівень капітальних видатків з місцевих бюджетів, що суперечить обраному курсу на формування інвестиційно-інноваційної моделі розвитку країни (частка капітальних видатків місцевих бюджетів становить 16%);
- слабка дохідна база та висока трансфертна залежність місцевих бюджетів, яка не відповідає потребам формування фінансово самостійного самоврядування;
- відсутність ефективних стимулів до збільшення доходів державного і місцевого бюджетів, а також дієвих механізмів подолання регіональних диспропорцій соціально-економічного розвитку адміністративно-

територіальних одиниць;

- недосконалий порядок надання міжбюджетних трансфертів місцевим бюджетам з державного бюджету України (бюджетна система України спрямована на підтримку не самодостатніх (тих, що володіють власною фінансовою базою), а дотаційних територіальних громад та регіонів);

- нерозвиненість демократичних принципів функціонування бюджетної системи та організація функціонування бюджетного процесу, серйозні порушення у сфері розподілу і використання бюджетних коштів, відсутність дієвої системи суспільного контролю за станом державних і місцевих фінансів [1].

Основними напрямками вдосконалення бюджетного менеджменту, на нашу думку, в процесі управління економікою України в кризових умовах господарювання є:

- забезпечення ефективного функціонування податкової системи, мобілізації бюджетних доходів у обсягах, визначених відповідно до вимог податкового законодавства;

- формування бюджетних видатків, орієнтованих на стимулювання економічного зростання, з огляду на необхідність забезпечити реалізацію пріоритетів економічної і соціальної політики; створення умов для інвестиційної та інноваційної діяльності; орієнтація бюджетних видатків на досягнення кінцевих соціально-економічних результатів;

- створення ефективної системи управління та регулювання бюджетними ресурсами, застосування механізму обліку всіх зобов'язань, здійснюваних центральними та місцевими органами влади при виконанні покладених на них функцій, виробленні критеріїв фінансування зобов'язань, прийнятих у попередні роки;

- здійснення структурних реформ у соціальній сфері, слід досягти підвищення ефективності використання бюджетних коштів шляхом скорочення та ліквідації малоефективних та неефективних витрат, підвищення рівня оптимізації видатків у бюджетній сфері;

- реформування між бюджетних відносин з метою досягнення взаємного розуміння і згоди в питаннях розподілу фінансових ресурсів між рівнями бюджетної системи та адміністративно-територіальними утвореннями, створення належних умов для ефективного використання центральними та місцевими органами виконавчої влади покладених на них функцій.

Отже, цілому фінансова політика може бути ефективною, якщо її розглядати й реалізувати як сукупність цілеспрямованих державних дій та заходів у частині формування й ефективного використання фінансового потенціалу країни, окремих регіонів та секторів економіки в напрямі прискорення соціально-економічного зростання, підвищення стійкості корпоративних фінансів і фінансів домогосподарств, удосконалення інституційної сфери, яка забезпечує реалізацію цієї політики.

Підсумовуючи наведене, можна зробити висновок, що існуючий рівень управління бюджетним процесом в Україні не задовольняє повною мірою поточні потреби бюджетного менеджменту. Необхідно запровадити на законодавчому рівні прозорий механізм звітності використання бюджетних

коштів, що забезпечить усім нам цивілізоване комфортне життя.

Список використаних джерел

1. Міністерство фінансів України [офіційний сайт] : укр. версія. / МФУ. — Електрон. текст. і граф. дані. — К. : МФУ, 2014 . — Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua> (дата звернення 20.11.2014). — Назва з екрана.

УДК 65.012.32

Літовченко Богдан

к.е.н., доцент

Академія митної служби України

м. Дніпропетровськ

ГЛОБАЛІЗАЦІЙНІ ВИКЛИКИ СУЧАСНОМУ МЕНЕДЖМЕНТУ

Анотація

В статті розглянуто питання про розвиток теорії та практики сучасного менеджменту в умовах глобалізації. На основі дослідження підходів до зміни парадигми глобалізації аналізується еволюція міжнародного і багатонаціонального менеджменту і вимоги до менеджерів у міжнародному бізнесі.

Ключові слова: *глобалізація, глобалізація виробництва, глобалізація ринків, міжнародний бізнес, школи міжнародного менеджменту, вимоги до сучасного менеджера.*

Поняття глобалізації з'явилося у сфері міжнародного менеджменту на початку 80-х рр. ХХ-го ст. Так, професор гарвардської школи бізнесу Теодор Левітт передбачив появу глобалізації як наслідок виникнення ситуації, коли нова технологія дозволяє розширювати охоплення глобальних засобів інформації і знижувати вартість комунікацій. В такому випадку смаки споживачів будуть зближуватися, що послужить причиною появи глобальних ринків для стандартних товарів [1].

Подальшим етапом розвитку досліджень глобалізації стає її всезагальний рівень – вона починається розглядатися теоретиками і практиками багатьох галузей досліджень як процес всесвітньої політичної, економічної, територіальної, військової, екологічної, соціальної, культурної та інформаційної взаємодії багатьох держав світу для створення глобальної цивілізації (метасупільства) або всесвітньої культури (сьогодні глобальний менеджмент у багатьох відношеннях створюється міжнародними організаціями – НАТО, СОТ, СОТ, ВМО, ЄС та ін. – які встановлюють “правила гри” у глобальному ринковому середовищі).

Загалом, головною метою глобалізації вважається реалізація концепції поступального розвитку світової економіки на основі росту науковомісткої сфери та сфери послуг за вдяки стратегії піднесення національних економік держав, що розвиваються, до рівня конкурентоспроможної інноваційної